

ε/Δε/κ02/11

Αριθ. 1
Έτος 1

Η
Η Ω Σ

ΣΤΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΣΧΟΛΟΥΜΕ-
ΝΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ, ΦΙΛΟ-
ΣΟΦΙΑΝ, ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ, ΤΕ-
ΧΝΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΑΝ, ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ Γ.Λ.Π.

Εκδίδεται ἅπασ τῆς ἐβδομάδος
Τιμᾶται κατ' ἔτος Φ. 25 Ἐν Νικηλίῳ
καὶ ἐξάμηνον Φ. 12½ Φεβρουαρίῳ 1850
Πενίαν καὶ ἀπιρίαν,
ἀαφίρεται παιδείᾳ. Σολ. γ 18

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἡ τυπογραφία, τὰ περιοδικὰ συγγράμματα καὶ
τὰ συστηματικὰ ἔμπριον διακρίνουσι τὰ πολιτισμένα
ἀπὸ τὰ βάρβαρα ἔθνη. ἅπὸ ταῦτα ὑπάρχουσι, ἐκτὶ
βάρβαρότητος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρῃ, ὡς καὶ τὸ ἀλλό-
καλιν, καὶ κατ' ἄσων αὐτὰ πολυπλασιάζονται εἰς
ἓν ἔθνος, κατὰ τοσοῦτον προοδεῖ καὶ ὁ πολιτισ-
μὸς ἢ ἀνθρωπισμὸς τοῦ.

Διὰ νὰ συντελέσω κ' ἐγὼ εἰς τὴν πρόσβον τοῦ πο-
λιτισμοῦ τῶν συμπολιτῶν μου ἐπεχείρησα τὴν οὐσα-
σιν ἑνὸς τυπογραφικοῦ καταστήματος, τοῦ κατὰ τὴν
βάρβαρότητος καὶ τῆς τυραννίης ἰσχυροτέρου ὑπλοῦ, ἐν-
αντίον τοῦ ὁποίου πῶλαι ἄδου οὐ καταχθίσουσι. Ἡ οὐ-
ρασις τοῦτοῦ ἐλπίζω ὅτι θὰ εὐαρισθῆσι τοῖς ἰουγενέσι
μου, ὅταν μάλικα μάθουσι ὅτι ἔλαβον ἕως διδασκαλίαν
γεννησὶν τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ χρηστοῦ ποιη-
τικῆ Κωνσταντίνου Δημίδου, διδασκάντος τὴν οὐράνιον ταύ-
την τέχνην εἰς τὸν ἐν Παισιόσις φίλον τῆς ἀνθρωπώ-
τητος καὶ ἰδίως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Φ. Διδύ-
τον. Ὁ ῥηθῆς οὗτος Κωνσταντίνος Δημίδης μᾶς ἔ-
δειξε περίσῳ τὰ πρῶτα δοκίμια τῆς ἐπιτηδεύτητός
τοῦ εἰς τὴν οὐρασίαν παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ Κωνσταν-

2
παντίου Τόμπα τυπογραφίαν, ἀπὸ τὰ ὑποτα ὄρε-
λαθεῖς ἐγὼ ἐπεχείρησα τὸ πρᾶγμα μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ
νὰ τὸ φέρω εἰς καλλητέραν τελειοποίησιν, καὶ δὲν
ἀμφιβάλλω ὅτι ἔφθασα ὡς ἔγγιστα εἰς τὸν σκοπὸν μου
καὶ ὅτι τὰ ἔξοδά μου, οἱ κόποι μου, αἱ παρατηρή-
σεις μου καὶ αἱ δοκιμασί μου δὲν ἀπέβησαν εἰς μὴδὲν,
ὅσταν μάλιστα ἔχω καὶ τὸ χάδιον τῆς τελειοποίησεως
τοῦ ἀκόμη ἀνοικτὸν.

Ἡ τυπογραφία μου αὕτη ἔχει πρὸς τὸ παρὸν τρι-
ῶν εἰδῶν χαρακτῆρας διαφόρου μεγέθους μὲ τὰ κε-
φαλαϊκὰ των, δηλ. τῶν ἐννέα εἰρημῶν διὰ τὰ σχόλια,
φιλοτέρους ἀπὸ τοὺς παρόντας τῶν ἑδεκα εἰρημῶν
ἢ τοὺς παρόντας, καὶ τῶν δεκατισσάρων μεγάλων
τέρους ἀπὸ τοὺς παρόντας, ἔχει πρὸς τὴν Λατινικὴν
ἐφηρμοσμένους εἰς τὸ Γαλλικὸν, Ἀγγλικὸν, Ἰταλικὸν
κ.τ.λ. ἔχει ἐν μεγάλων καὶ ἐν μικρῶν πιεσίριον, κατα-
σκευάζεται δὲ τὰρα διὰ τὸ κατάστημα τοῦτο καὶ
ἐν ἄλλο πιεσίριον μέγαλον. Ἡ σύνθεσις τοῦ με-
τάλλου τῶν σοχείων δὲν μ' εἶναι ἀγνωστὸς ὡς ἐμπίρεσα
νὰ διδαχθῶ ἀπὸ τὴν πείραν, ἔσε τὸ τυπογραφικὸν
τοῦτο κατάστημα δὲν θέλει εἶσθαι εὐκαταρρήνητον ὡς
πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' οὔτε θέλει ἀπαντᾶ ἑλλεί-
ψεις εἰς τύποισιν διαφόρων βιβλίων καὶ λοιπῶν.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν ὄμοιων μου ἔχουν βιβλία, ἢ
ἄλλα διὰ τύποισιν, ἔμπορ ὅνα διευθύνονται εἰς τὸ
κατάστημα μου τοῦτο καὶ θέλου εὐχαρισθεσθαι, πλη-
ρῶντες μίαν τιμὴν ὅχι ἀνωτέραν ἐκαίνης τῶν τύ-
πων τῆς Γαλλίας, θέλου δὲ εὐρίσκει ἀρκετὰς εὐκα-
λίαις, καὶ συγγράμας θέλου ἀποφεύγει τὰ ἔξοδα τῆς
μετακομ δὲ καὶ ἄλλα.

Τοῦτο τὸ κατάστημα μὲ μεγάλους κόπους καὶ δυσκο-
λίαις ἐδουλήθη νὰ κατασκευασθῆ μετὰ τὴν γενικὴν ἀπο-
λειαν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τῆς παρουσίας των εἰ-
σέτι ἀναξίως δυσπραγοῦντων πολυπαθῶν συντυχητῶν
μου Κρητῶν, καὶ τῆς μικρᾶς ἰδικῆς μου. ὁ ὄλεθρος
ῖσθην μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ ὠφελῶ καὶ νὰ ὠφε-
ληθῶ εἶθε δὲ μὲ τοῦτο νὰ ἰδουθῶ νὰ ἐκπληρωθῶ.

3
μέρος τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα, ἰδίως δὲ καὶ πρὸς τὴν
γλυκοτάτην μητρίδα μου Κρήτην, διὰ τὴν ὑπόψιν
καὶ γίνεται τὸ κατάστημα τοῦτο, ὀρελουμένου χρέους
μου, κατὰ τὴν κοινὴν εὐχὴν τῶν ὄμοιων μου.

Ἐκ Ναυπλίου τὴν 1. Ἰαννουαρίου 1830

Ὁ πολίτης,

Ἐμ. Αντωνιάδης

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΙΟΥΣ

Οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι μὲ παρεκίνησαν τοῦ νὰ ἐπεχειρή-
σω τὴν ἔκδοσιν ἐνός περιοδικοῦ συγγράμματος, κα-
τὰ πάσαν ἑβδομάδα, εἴς ἔγιναν γνωστοὶ εἰς τὴν πα-
ρὸς τοῦτο προσιδοποίησίν μου διευθύνων δὲ τὴν παρού-
σαν μου ἀλέσας πρὸς σᾶς, εἴς προσκαλῶ νὰ συν-
δράμηται τὸ σύγγραμμα μου τοῦτο μὲ διάφορα πο-
νήματά σας, κατὰλληλα ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα
των ὑποίων ἰδιαιότηθη, πραγματευόμενα δηλ. ἕλην
περὶ φιλοσοφίας, φιλολογίας, περὶ τῆς ἠθικῆς, ἢ τῆς
βιοτικῆς ἰδίας, τῆς τέσων, ἀναγκαίως εἰς τὴν ση-
μερινὴν κατάστασιν μας, περὶ ἐπιστημῶν, τεχνῶν, καὶ
μάλιστα περὶ γεωργίας καὶ ἐμπορίου.

Ἦγὼ ἐλπίζων εἰς τὴν συνδρομὴν σας ἐπεχείρησα
τὴν ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος τούτου. Σεῖς δὲ,
δὲν ἐλπίζω ποτὲ ὅτι θέλετε ὑποφέρει νὰ φευσθῶ τῶν
ἐλλείψεων μου. Ὁ λόγος εἶναι περὶ τῆς ἠθικῆς βελ-
τιώσεως τοῦ ἔθνους, σεῖς δὲ ὡς λόγοι καὶ διδάσκα-
λοι, χρονησθεῖται περὶ πάντας τοὺς ἄλλους νὰ συν-
τρέψετε εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον περισσύτερον, μὴν εὐ-
χαρισθῆναι, οἱ μὲν διδάσκαλοι εἰς μόνον τὸν περι-
ορισμὸν τῆς εἰς τὴν καθέδραν των δασκαλίας, οἱ δὲ
παιδαγωγοὶ εἰς μόνον τὴν ἀπόδοσιν των διαφόρων
γυμνασίων των τούτων, ἀλλ' ἢ μάλιστα νὰ προτιμησθεῖ-
σῆτε ὡς νὰ ἀναπτύχθῃ βελτιούμενοι τὸ πνεῦμα σας,
καὶ δι γυμνασῆς σας νὰ ἴν δοθῆτε καὶ ἐκπαινεθῆτε πε-
ρισσότερον.

Χρῆς μου δ' ἀπαρτίτετον νομίζω νά
 εἶναι τῆς παρούσης μου, ὅτι καθ' ἕνα θέλω εὐγνω-
 νάει π. δε τοὺς ὅτι τῶν λόγιων μου ἴθι λον μὲ διευθύσε
 ποιητικῶν τῶν ἀλλήθως ἀσέλιμα, πρὸς τοὺς ὁποίους
 κτὶ γρίας τοχούσης δὲν ἐμπορῶ νά ἀρνηθῶ καὶ μίαν
 ἀρσὶν ἀνάλογον τῆς αἰτίας τῶν ποιημάτων τῶν καὶ
 τῶν κίτων τῶν, ἄλλο τῶσον θεωρῶ ἀναγκαίον καὶ
 τὴν κοινοποίησιν τῶν πρῶτοντικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα
 εἰς πρὸς τὸ εὐγγρημῶ μου τὸτο λαμβάνω, καὶ
 τοῖς ἕρως τοὺς ὁποίους εἰς πρὸς τοῦτο χρεώσε πᾶς
 ἕνας ὅστις θέλει γρίσει νά φυλάξῃ, πρὸς ἀπορυγὴν
 φολῶν ἐνλεγομῆστων.

Ἄν καὶ ὁ τύπος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦναι ἐλευθερος
 καὶ ἀρχιτος διόλου μὲ τὴν λογαρισίαν, ὡς ἐκ τῶν
 συναγγράμων μου, ὡς ἐκ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς προ-
 σωρῆς ταύτης Κουβερνισίας μου, καὶ τῆς συνεγεί-
 με αὐτῆς, ὡς ἐκ τοῦ 10. § τῆς 10 συνειρήσεως τῆς
 τελευταίας ἐθνικῆς συνελ. ἵμεως φαίνεται, ἐπάνω εἰς
 τὰ ὅποια θεωρῶ εἰς τὰ βήματα τοῦ ὁ Χρῆστος Πρῶ-
 ἔδρος τῆς σχολασίας μου, ἂν λέγω ἡ ἐλευθερία τοῦ
 τύπου εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἱερωτέρων δικαιωμάτων τοῦ
 πολίτου Ἑλλῆνος, τὴν καὶ αὐτῆς διακηρυχθέντων
 καὶ καθιερωθέντων ἐν ἑπισημ. θεοῦ καὶ ἀ. θρωπῶν, τὰ
 ὅποια δικαιώματα τοῦ πολίτου εἰς πρώτη καὶ ἱερωτέρα
 βῆσις τῶν πολιτικῶν μου θεμελιῶν, σίβονται καθ' ἑ-
 ἴλην τὴν ἐκείσιν τῶν καὶ Κυβερνοῦντες καὶ Κυβερ-
 νώμενοι δὲν θέλει μ' ἄλλο ταῦτα ἀνεγθῆ ποτέ τὸ εὐ-
 γρημῶ μου τοῦτο, θεωρούμενον ὡς ἰδιοκτησία μου,
 τὴν ὁποῖαν δύνημι ἐγὼ νά τὸ διαθέσω ὅπως θέλω,
 γὰ γένη ἔργων διχομασιῶν, ἢ καθῶν ἰδιοτελῶν. δὲν
 θέλει ὑπερέβη τὴν καταχώρησιν οἰλλων ἢ λιβέλων,
 τῶν ὁποῖων τὸ ἀποσίλισμα εἶναι μᾶλλον ἐπιβλα-
 βίς πρὸς ὠφέλιον. δὲν θέλει ὑπερέβη ποτέ τὴν
 καταχώρησιν ποιημάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον καθάπτεσθαι
 τὸ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μου εἶναι, χωρὶς τοῦ ὁποῖου
 σιβῆματος εἰδωμῆσις εἰς τὴν ἀγθράπτην κοινωνίαν
 δὲν ἐμπορῶ νά ἐκλύθῃ.

Προῖτε δι' ὁποῖαν δέησις ἔβλην καὶ ἂν ἤθελε πραγ-
 ματοῦσθαι ὁ συγγρημῶν, τοὺς τρεῖς ἕρως τοῦ
 συναγγράματος χρεώσε νά ἔχη πρὸ ἐκβαλμῶν, καὶ
 τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ ἔθνους, θέλει δὲ ἀπέχει
 τῶν πολιτικῶν ἐπιτεργιῶν καὶ ἄλλων, περὶ τὰ ὁ
 ποῖα δὲν θέλει περιερίεσθαι τὸ εὐγγρημῶ τοῦτο·
 θέλει ἔχει ἐν ἐνὶ λόγῳ πάντοτε σκοπὸν τὴν διπλὴν
 παιδείαν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους.

Κρίμεται ἀπὸ τὴν θέλησιν ἐκείνου τοῦ νά δημο-
 σιεύσθαι τὸ ὄνομά του εἰς τὴν πατρίδα του ἡ ἔ-
 χι, ἄλλ' εἰς ὁποῖαν δέησις θέσιν καὶ ἂν ἤθελε
 ἐπιτεργίησθαι τοῦ νά ἐρεθῆ, τὰ διάφορα ταῦτα πα-
 τήματα ἀπαιτεῖται νά συντροφεύωνται μὲ τὴν ὑπο-
 κρητὴν τοῦ συγγρημῶς, ἡ ὁποῖα διὰ κἄθε ἐνδιχόμε-
 νον πρέπει νά φυλάσσεται εἰς χεῖρας τοῦ ἐκδότη.
 Διναίημι προσέτι ὑπέχρεως ὁ ἐκδότης τῶν νά κατα-
 χορῆ εἰς τὸ εὐγγρημῶ τοῦτο, πᾶν ἕ, πει καὶ ἂν ἡ-
 θελε τὸν εαλῆ, ἡ ἐκλογὴ μῆναι εἰς αὐτὸν ἂν καὶ
 ἡ εὐθῆνη ἀνάγεται ἕως δὲ ἔλθῃ πάντοτε εἰς τὴν
 συγγρημῶ.

Ἐν Ναυκλίῳ τὴν 4. Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Ἰωάννης.

Ἐμ. Ἀντωνιάδης

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τοὺς § 14. 15. τοῦ β. ψηφισμῶ.
 τος τῆς ἐν Ἀργεῖ δ. ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἡ Κυβερνήσις
 ἀρχισεν ἴδη τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν συναγγρημῶν μου
 τῶν ὁμων ἢ θεμελιῶν, ἕσεν καὶ προσεκαλεῖ τὴν Γερου-
 σίαν νά λάβῃ γνώμης τῆς περὶ ταῦτου κατὰ τοὺς ἄ-
 νωτέρω παρῆλατους, ἀναγκαίον κρίνομεν, εἰσι διέ τοῦ.
 Συγγρημῶτός μου τοῦτο νά προσερέωμεν καὶ ἡμῖς
 διότις γνώμης εἰς τὴν ἐπισημῆν τοῦ συναγγ-
 ματός μου, ἀνήκοντες περιερίεσθαι εἰς ἡμῖς τοὺς
 πολίτας, περὶ εἰς τὴν Κυβερνήσιν μου, διὰ τὸ ὁ-
 ποῖον καὶ τὴν ἀνενομήσιν μου ἐχθροῦ καὶ γίνω-
 μεν τῶσα σίμματα, διετίεσθαι τῶν ἐπισημῶν καὶ
 ἄλλο-α βέβαιος γνώμη δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐπισημῶν

λαίς, ως τὰς τῶν κοινῶν σκοπῶν μας δηλ. τὴν εὐ-
δαιμονίαν τοῦ ἔθνους μας, τὴν ὁποίαν ἀλλοῦ δὲν ἔ-
ποροῦμεν νὰ εὕρωμεν, παρὰ εἰς τὸ σύνταγμα ταν-
το καὶ εἰς τὰ ἰδιόετα προσηρήματα τοῦ Σ. Κυβερνήτου
μας τοῦ φιλοσοφου πατρὸς μας. Αἱ θεωρίαι μετ' αὐταῖς
ἐμποροῦν προσέτι νὰ συμβιβασθῶν καὶ τὰς διαφόρους περὶ
τούτου γνώμας, ἅς εἰς τὴν προσηγίζουσαν ἐθνικὴν
συνέλευσιν νὰ εἰρεσθῆ τὸ πρῶτον καθ' ἑλα. σχεδὸν
ομοφωνημέν καὶ ἔτοιμον, καὶ διὰ τούτου νὰ ἐλα-
φρώσωμεν κατὰ μέγα μέρος τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἀρχίζομεν λοιπὸν καὶ πρῶτον ἀπὸ τὴν τεταί
Κυβερνήσεως ἔρουον, μεταφρασθεῖσαν ἐκ τῶν παλαι-
τημάτων τῆς Ἀγγλικῆς ἐγκυκλοπαιδείας, διὰ νὰ θε-
ωρήσωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως αὐτῆς, τὰ καλά,
τῶν ὁποίων εἶναι πρόξυς, καὶ τὰ μέσα διὰ τῶν
ὁποίων ἔμποροῦμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν μας
δηλ. τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν μας. Θέλομεν δὲ ἐπιχει-
ρίσει ἀπολοῦτως νὰ κἀρωμεν καὶ τὰς παρατηρήσεις
μας ἐπ' αὐτῶν εἰς τὰ συντάγματα μας, τὰ ὁποῖα θέλουσιν
εἶσθαι ἢ βλάσι τῶν ἐργασιῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς
Γουουσίας· εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων
κόμον, τὸ τροπικῶν σπειδικώτερον ἔργον τῶν, καὶ ἄλ-
λα ἕσα αἰ εὐλαίαι μας γνώμης ἡ δὲ λον μῆς συγχωρήσει.

"Ἄρθρον Περὶ Κυβερνήσεως μεταφρασθεῖσαν ἐκ τοῦ
παλαιήματος τῆς Ἀγγλικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας.

Περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Κυβερνήσεως ἢ περὶ τοῦ κα-
λοῦ, διὰ τὸ ποῖον ὑπάρχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Τὸ περὶ τῆς Κυβερνήσεως ζήτημα ἐρέσεται περὶ
τὴν προσηρμωγὴν τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων αὐτῆ
δυνάμει νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Ἄν καὶ
πολλοὶ ἐπιλέκων τὸν τοῦ ὑποκειμένου τούτου, πολ-
λὰ ἄλλα ἔμοις ἐπέταξαν· αἴτιον δὲ τούτου εἶναι,
δίδου δὲν ἔκαμαν κήρυξιν ἀλλήλων τοῦ σκοποῦ καὶ
τῶν μέσων· καὶ διότι οἱ πλείοτεροι ἔχουσι μὲν γα-
νικὴν καὶ μὴ διακεκριμένην ἔννοιαν περὶ αὐτῶν. δι'
αὐτῆν τὴν αἰτίαν, ἔταν ἔβλεπον εἰς τὸ πρῶτον

τὰ κίττοιον εἰς ἀπερίττους φιλονεικίας, καὶ μάλα
ἔταν ἡ σκίψις ἦναι ἐνομένη, καθὼς εἰς τὴν ποροῦ-
σαν πραγματικῶν μετ' τὸ προσωπικὸν συμμέρον, τὸ
ἰσχυρότερον ἐλακτήριον.

Εἰς ἐπιλέκων τὴν αὐτομον, ὡς εἶναι αὐτῆ,
μάλιστα ἔβλεπον εἰσθαι νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὸ ἔργον
τῆς ἀναλύσεως, περὶ τῆς ὁποίας ἀνεφάρμιν· μ' ἄλλαν
τούτο ἴσως δυνάθωμεν νὰ περιγράψωμεν τὸν τρόπον,
καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐνεργηθῆ, καὶ νὰ δείξωμεν ὅσον
τὸ δυνατὸν σαφέστερα, καίτοι ἐρόμον πρέπει νὰ
βαθίσωμεν, διὰ νὰ πλησιάζωμεν εἰς τὸν πρὸς ὕψρον
τῶν ὁποῖον πολλοὶ ἐπροσπάθησαν ματαιῶς νὰ φθά-
σωσι.

Διαφόρος ἐκφράσις ἡ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως·
ὁ Ἀδελφός εἶπεν, ὅτι εἶναι, τὸ κοινὸν καλὸν, ἄλλοι
εἶπον, ὅτι εἶναι, ἡ μεγαλύτερη εὐδαιμονία τῶν
πλειοτέρων. Αὗται αἱ ταυτοσημάντοι ἐκφράσεις εἶναι
μὲν ἄρθαι, ἀλλ' ἑλλειπτεῖς καθ' ὅσον αἱ ἐμπεριεχό-
μεναι μερικαὶ ἰδέαι δὲν ἐκφράζονται διακεκριμένως·
καὶ ἐκ τούτου διάφοροι ἄνθρωποι συνέλαβαν καὶ διαφ-
ρους ἐννοίας περὶ αὐτῶν. καὶ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος εἰς
διαφόρους περιστάσεις ἐφάνη καὶ διαφορετικῆς γνώμης.

Ἐκ πρώτης ἀρετηρίας γίνεται φανερὸν, ὅτι μᾶς
προουσιάζεται εὐρύχωρον καὶ εὐεβατον εἶδος, καὶ ὅτι
πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἄλλαν τὴν ἐπισημν τῆς ἀν-
θρώπινου φύσεως, διὰ νὰ κινεθῶμεν τὸ θεμελίον
τῆς ἐπισημν τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ νὰ ἐνοήσωμεν δὲ τί σημαίνει ἡ εὐδαιμονία τῶν
πλειοτέρων, πρέπει πρῶτον νὰ μάθωμεν τὸ σημαίν-
μενον τῆς εὐδαιμονίας ἐνὸς ἐκάστου ἀλλ' ἡ ἐξέτα-
σις αὐτῆ τῆς ἀνθρώπινου φύσεως, ἥτις εἶναι ἀ-
ναγκαία πρὸς κατέληξιν τῶν πρώτων σχεσιῶν, εἰς
τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρώπινος εὐδαιμονία ἀναλύεται, δὲν
εἶναι τοῦ παρόντος σκοποῦ, διὰ τούτου πρέπει νὰ
εὐχρησασθῶμεν εἰς τινὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως
αὐτῆς.

Πρέπει, λόγου χάριν, νὰ παραδεχθῶμεν, ὡς ὕρον γε-

υπό, ότι πᾶς ἄνθρωπος ἔχει καὶ ἀλγηδόνες καὶ ἡ
 θανάτου· καὶ εὐδαιμόνιος εἶναι, ὅσας ἔχει πολλὰς ἡδονὰς,
 καὶ ολίγας ἀλγηδόνας.

Αἱ ἀνθρώπινοι ἡδοναὶ καὶ ἀλγηδόνες γινώσκονται
 ἀπὸ δύο πηγῶν: ἀπὸ ἑαυτοῦ διὰ τῶν ἡδονῶν καὶ ἀπὸ
 αἰτίων ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡμποροῦμεν νὰ υποθέσωμεν ὅς ἀρχὴν, ἔστι ἔργον
 τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ πρόσταξις τῶν δύο τούτων πη-
 γῶν καὶ ὅτι οὕτω χρεώσῃ νὰ αὐξάνῃ ἕσπον εἶσαι
 ἑσποτῶν τῆς ἡδονῆς, καὶ νὰ ἐλαττώσῃ ἕσπον τὸ δυνα-
 τὸν τῆς προξενουμένης ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλγη-
 δόνος.

Ἐκ τῶν νόμων τῆς φύσεως ὁ οὐσιαστικώτερος εἶναι ἡ
 ἀνάγκη τοῦ νὰ ἀπαλαφρώσωμεν διὰ τοῦ ἔργου μας
 τὰ μέλη τῆς ὑπερφύσεώς μας, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν πλει-
 τέρων ἡδονῶν μας· ἐδῶ βλέπει τις σαφῶς τὴν πρῶ-
 ταν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐσυστήθη ἡ Κυβερνήσις.
 Διότι ἂν ἡ φύσις ἔβιδεν αὐτομάτως ὅσα ἐπιθυμοῦμεν,
 καὶ αὐτὰ ἀρκοῦσαν δι' ἑαυτοῦ, δὲν ἠθέλαμεν ἔχει καμ-
 μίαν αἰτίαν διὰ νὰ φιλονεικῶμεν καὶ νὰ βλάπτωμεν
 ἀλλήλους· καὶ κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ
 ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ δὲν συμβαί-
 νει τοῦτο, τὰ πράγματα εἶναι πολὺ διαφορετικὰ.

Διὰ τοῦτο ἡ πηγὴ τῶν φιλονεικιῶν εἶναι ἀνεξάντλη-
 τος καὶ πᾶς ἄνθρωπος δύναται νὰ λαμβάνῃ ἐξουσί-
 αν ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀναλόγως τῶν ἀντικειμένων τῆς
 ἐπιθυμίας μας, τὰ ὁποῖα κατέχει. Εἰς τοιαύτην
 περίστασιν ἡ Κυβερνήσις χρεώσῃ νὰ διανείμῃ τὰ ὀλίγα
 ὑλικά μέσα τῆς εὐδαιμονίας τοιοῦτοτρόπως, ὥστε
 ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινωνίας θεωροῦμεν ὡς ἓν, νὰ ἀ-
 πὸλαμβάνουσιν ἕσπον τὸ δυνατόν πλεονέκτημα εὐδαιμο-
 νίας, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ κάθε ἄνθρωπον μαρτυρῶν, καὶ
 πολλοὺς ἐν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνατρέψουν καὶ τὴν τὴν
 διανομὴν, ἢ νὰ ἀφαιρέσουσιν τί ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦ
 ἄλλου.

Ἔπεται ἡ συνέχεια

Ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἐρ. Ἀντωνιάδου